

A^o 1923.

N° 63.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT van den 11den September 1923, ter uitvoering van art. 7 van het Wetboek van Militair Strafrecht voor de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 7 van het Wetboek van Militair Strafrecht voor de kolonie Curaçao (P. B. 1923 No. 2), het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De officier, die het bevel voert ter plaatse waar de tenuitvoerlegging moet geschieden van de rechterlijke uitspraak, waarbij de doodstraf is opgelegd, bepaalt het tijdstip waarop de straf zal worden voltrokken, alsmede op welk gedeelte van het vaartuig of op welk terrein zulks zal geschieden, en geeft de vereischte bevelen met betrekking tot de veiligheid en orde bij de strafvoltrekking en de aanwijzing van de daarbij noodige militairen; een en ander in overleg met de rechterlijke autoriteit, die ingevolge de desbetreffende algemeene verordening met het doen ten uitvoer leggen van de rechterlijke uitspraak is belast, en met inachtneming van de navolgende bepalingen.

Hij is, met de in het vorige lid bedoelde rechterlijke autoriteit, bij de strafvoltrekking tegenwoordig, heeft het algemeen toezicht op de juiste uitvoering der militaire maatregelen en

bevelen en waakt tegen elke vertraging van de strafvoltrekking; hij kan zich door een ander, door hem aan te wijzen, officier doen vervangen.

De raadsman van den veroordeelde kan desverkiezende bij de strafvoltrekking tegenwoordig zijn.

Artikel 2.

De voltrekking van de doodstraf geschiedt met den meesten eenvoud en niet in tegenwoordigheid van het publiek.

Artikel 3.

Indien de veroordeelde ten gevolge van ziekte niet op de plaats der tenuitvoerlegging kan verschijnen, of de veroordeelde vrouw in zwangeren toestand verkeert, wordt de voltrekking van de straf opgeschort totdat de redenen, welke tot de opschorting hebben geleid, zijn vervallen.

Artikel 4.

Voor de voltrekking van de straf wordt een vuur-peloton gevormd, bestaande uit een onderofficier en twaalf manschappen, onder bevel zoo mogelijk van een officier en anders van een onderofficier.

Dit peloton wordt vóór de komst van den veroordeelde met tot vuren gereede wapenen opgesteld op een afstand van vijf meter van de plaats waar de straf op den veroordeelde zal worden voltrokken, en vervolgens door den in artikel 1 bedoelden bevelvoerende officier of diens vervanger ter beschikking gesteld van de rechterlijke autoriteit, die met het doen ten uitvoer leggen van de uitspraak is belast.

Artikel 5.

De veroordeelde wordt onder militair geleide overgebracht naar de plaats, waar de straf aan hem zal worden voltrokken; hij kan, desverkiezende, vergezeld zijn van een ter plaatse aanwezigen bloed- of aanverwant en van een godsdienstleeraar.

Hij draagt een eenvoudige kleeding. De veroordeelde militair zal, indien bij de rechterlijke uitspraak de bijkomende straf van ontslag uit den militairen dienst met ontzetting van de bevoegdheid om bij de gewapende macht te dienen, niet is opgelegd, zoo mogelijk gekleed zijn in zijne militaire uniform in overeenstemming met de voor de militairen van zijn rang of stand voorgeschreven dagelijksche tenue, doch ongewapend.

Hij wordt, na aankomst op de in het eerste lid bedoelde plaats, door den commandant van het geleide geblinddoekt, tenzij hij verklaart een blinddoek niet te verlangen; hij kan naar verkiezing staan, zitten of knielen.

Hij wordt, zoo noodig, ter beoordeeling van de rechterlijke autoriteit, die met het doen ten uitvoer leggen van de uitspraak is belast, hetzij geboeid, hetzij vastgebonden.

Artikel 6.

Zoodra tot de voltrekking van de straf kan worden overgegaan, vordert de rechterlijke autoriteit, die met het doen ten uitvoer leggen van de uitspraak is belast, dat daartoe zal worden overgegaan.

Onmiddellijk daarna zullen het geleide van den veroordeelde en de persoon, die hem tevens mocht vergezellen, zich van den veroordeelde verwijderen.

De commandant van het vuur-peloton geeft vervolgens aan zijne manschappen het teeken om aan te leggen op den veroordeelde ter hoogte van de borst en geeft daarna het commando „vuur”.

Indien na het vuren de veroordeelde nog teeken van leven geeft, doet de genoemde commandant hem onmiddellijk door den onderofficier van het peloton het genadeschot toebrengen, waarbij de loop van het vuurwapen tegen het hoofd boven het oor van den veroordeelde gehouden wordt.

Artikel 7.

Het lijk van den veroordeelde wordt door de rechterlijke autoriteit, die met het doen ten uitvoer leggen van de uitspraak is belast, onmiddellijk ter beschikking gesteld van den in artikel 1 bedoelden bevelvoerende officier of diens vervanger.

Artikel 8.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Militair Strafrecht voor de kolonie Curaçao.

Gegeven te Willemstad, den 11den September 1923.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 17n. September 1923.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

The first thing I noticed when I stepped out of the car was the cold air. It was a sharp contrast to the warm blanket I had been sitting under. I looked around and saw a few other people walking towards the same building. The building was a large, multi-story structure with many windows. I felt a bit nervous as I walked towards the entrance. The door was open, and I saw a receptionist standing behind a desk. I walked up to the desk and handed her my name tag. She smiled and showed me to a room. I walked down a long hallway and entered a room. The room was small but comfortable. I took a deep breath and felt a sense of relief.

I sat on the bed and looked out the window. The view was beautiful. I saw a large lake and some mountains in the distance. I felt a sense of peace and tranquility. I closed my eyes and took a deep breath. I felt a sense of calm and relaxation. I opened my eyes and looked at the clock. It was 10:00 AM. I got up and took a shower. I felt refreshed and ready for the day ahead.

I walked out of the room and into the hallway. I saw a few other people walking in the same direction. I felt a sense of familiarity. I walked down the hallway and entered a room. The room was small but comfortable. I took a deep breath and felt a sense of relief. I sat on the bed and looked out the window. The view was beautiful. I saw a large lake and some mountains in the distance. I felt a sense of peace and tranquility.

I closed my eyes and took a deep breath. I felt a sense of calm and relaxation. I opened my eyes and looked at the clock. It was 10:00 AM. I got up and took a shower. I felt refreshed and ready for the day ahead. I walked out of the room and into the hallway. I saw a few other people walking in the same direction. I felt a sense of familiarity.

I walked down the hallway and entered a room. The room was small but comfortable. I took a deep breath and felt a sense of relief. I sat on the bed and looked out the window. The view was beautiful. I saw a large lake and some mountains in the distance. I felt a sense of peace and tranquility. I closed my eyes and took a deep breath. I felt a sense of calm and relaxation.

I opened my eyes and looked at the clock. It was 10:00 AM. I got up and took a shower. I felt refreshed and ready for the day ahead. I walked out of the room and into the hallway. I saw a few other people walking in the same direction. I felt a sense of familiarity. I walked down the hallway and entered a room. The room was small but comfortable.

I took a deep breath and felt a sense of relief. I sat on the bed and looked out the window. The view was beautiful. I saw a large lake and some mountains in the distance. I felt a sense of peace and tranquility. I closed my eyes and took a deep breath. I felt a sense of calm and relaxation. I opened my eyes and looked at the clock. It was 10:00 AM.

I got up and took a shower. I felt refreshed and ready for the day ahead. I walked out of the room and into the hallway. I saw a few other people walking in the same direction. I felt a sense of familiarity. I walked down the hallway and entered a room. The room was small but comfortable. I took a deep breath and felt a sense of relief.

I sat on the bed and looked out the window. The view was beautiful. I saw a large lake and some mountains in the distance. I felt a sense of peace and tranquility. I closed my eyes and took a deep breath. I felt a sense of calm and relaxation. I opened my eyes and looked at the clock. It was 10:00 AM. I got up and took a shower.

I felt refreshed and ready for the day ahead. I walked out of the room and into the hallway. I saw a few other people walking in the same direction. I felt a sense of familiarity. I walked down the hallway and entered a room. The room was small but comfortable. I took a deep breath and felt a sense of relief. I sat on the bed and looked out the window.